

ΘΕΜΑ Α1.

α) «Μέσα στην εθνοσυνέλευση 1862-64 συγκροτήθηκαν οι πυρήνες... μικροκαλλιεργητές», σχ. βιβλίο 77

β) «Το μοναδικό... 1908», σχ. βιβλίο σελ. 86

γ) «Στα μέσα του 1910... φιλελευθέρους», σχ. βιβλίο σελ. 93

ΘΕΜΑ Α2. α) Σωστό

β) Λάθος

γ) Λάθος

δ) Σωστό

ε) Λάθος

ΘΕΜΑ Β1.

«Το πιστωτικό σύστημα της χώρας... κοινωνικών ομάδων», σχ. βιβλίο 26 -27

(Θα μπορούσαν οι υποψήφιοι να κάνουν αναφορά και στην πρώτη παράγραφο του κεφαλαίου « Η δημιουργία τραπεζικού συστήματος»)

ΘΕΜΑ Β2.

«Κατά την περίοδο 1923 – 1928, βασικός προγραμματικός στόχος... αντίπαλη παράταξη», σχ. βιβλίο 104 -105

ΘΕΜΑ Γ1.

α. Το 1927 με αφορμή το αίτημα της Ελλάδας... ένα χρόνο αργότερα (σχ. βιβλίο σελ. 53). Συμπληρωματικά το κείμενο Α του Κ. Κωστή «Ο πλούτος της Ελλάδας» αναφέρει ότι στις 14 Μαΐου 1928 ξεκινά τη λειτουργία της η Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία ήταν κεντρική και συγκεκριμένα εστιάζει στη συμβολή της για τη βελτίωση της ελληνικής οικονομίας το χρονικό διάστημα 1928 – 1932. Σύμφωνα με τις ιστορικές μας γνώσεις πολύ γρήγορα πέτυχε σταθερές ισοτιμίες της δραχμής με τα ξένα νομίσματα,στηρίζοντας την έκδοση χαρτονομίσματος στα αποθέματά της σε χρυσό και συναλλάγμα και εξασφαλίζοντας τη μετατρεψιμότητα του εθνικού νομίσματος σε χρυσό. Οι ιστορικές γνώσεις επιβεβαιώνονται από το κείμενο Α σύμφωνα με το οποίο εφαρμόζεται ο «κανόνας χρυσού συναλλάγματος», δηλαδή η ελληνική δραχμή συν-

δεόταν με την αγγλική λίρα που αποτελούσε «νόμισμα χρυσής βάσης». Πιο αναλυτικά, όσοι διέθεταν δραχμές μπορούσαν άμεσα με κάποιους περιορισμούς να τις μετατρέψουν στην Τράπεζα της Ελλάδος σε αγγλικές λίρες, γεγονός που διευκόλυνε την κυκλοφορία χρήματος, καθώς συνδεόταν αλλά και εξαρτιόταν η ελληνική νομισματική κυκλοφορία με την αγγλική, επηρεάζοντας δραστικά τις εξωτερικές οικονομικές σχέσεις της Ελλάδας. Η επιτυχία αυτή οδήγησε τα δημόσια οικονομικά σε περίοδο ευφορίας ...1929 (σχ. βιβλίο σελ. 53)

β. Η παγκόσμια οικονομική κρίση ... εξωτερικών δανείων (σχ. βιβλίο σελ. 54). Συμπληρωματικά το κείμενο Β με τίτλο «Ιστορία της Ελλάδας του 20^{ου} αι. : όψεις πολιτικής και οικονομικής ιστορίας 1900 – 1940» του Χρήστου Χατζηιωσήφ αναφέρεται στις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης από τα τέλη του Σεπτεμβρίου του 1931 έως τον Απρίλιο του 1932, για να αποφευχθεί η οικονομική κρίση. Συγκεκριμένα, προσπάθησε να μην εγκαταλειφθεί η ελεύθερη μετατρεψιμότητα της δραχμής και ο κανόνας του χρυσού συναλλάγματος που ίσχυε μέχρι τότε, γεγονός που θα οδηγούσε στην υποτίμηση της δραχμής και στη συνακόλουθη αδυναμία της χώρας να ανταπεξέλθει στις εξωτερικές της υποχρεώσεις. Αυτό, όμως, δεν αποφεύχθηκε, καθώς από τα τέλη του Σεπτεμβρίου υπήρχαν συνεχείς περιορισμοί στην ελεύθερη μετατρεψιμότητα της δραχμής σε ξένο συνάλλαγμα. Παρατίθεται ένα συγκεκριμένο παράδειγμα για τις συνέπειες αυτής της νέας οικονομικής κατάστασης στους Έλληνες πολίτες. Ο Αλέξανδρος Διομήδης, που ήταν ο πρώτος διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, θεωρήθηκε ύποπτος για συναλλαγές υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, δηλαδή ότι έδωσε τη δυνατότητα σε μεγάλους βιομηχάνους να εξάγουν τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό, πριν να επιβληθούν οι συναλλαγματικοί περιορισμοί, για να μην υποστούν τις συνέπειες της υποτίμησης της δραχμής. Η δυσκολία της κατάστασης επισημαίνεται στο κείμενο Β, καθώς η ελληνική κυβέρνηση αδυνατούσε να προχωρήσει στην «επίσημη άρση της μετατρεψιμότητας της δραχμής». Η αδυναμία της ήταν αποτέλεσμα των οικονομικών συνθηκών που επικρατούσαν στο ελληνικό κράτος και που λειτουργούσαν ως τροχοπέδη στην ανάπτυξή του. Η κρίση δεν αποφεύχθηκε παρά τις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης. «Έτσι εγκαινιάστηκε ... θετικά στοιχεία», σελ. 54 σχ. βιβλίου.

ΘΕΜΑ Δ1.

α. «Σε αντίθεση με τις ασαφείς θέσεις ... χριστιανικό δόγμα», σχ. βιβλίο σελ. 66. Η παραπάνω πληροφορία τεκμηριώνεται στο κείμενο Β., το οποίο παρουσιάζει τη Ρωσία ως προστάτιδα χώρα των καταπιεσμένων Χριστιανών και φιλική προς την Ελλάδα για τη διεκδίκηση των εθνικών συμφερόντων της. Οι υποστηρικτές του ρωσικού κόμματος υπόσχονταν τη βοήθεια της Ρωσίας στην εκδίωξη των Τούρκων από τα Βαλκάνια, την Ελλάδα και την Ανατολή. «Χαρακτηριστικό του ρωσικού κόμματος ήταν η άκρως συντηρητική στάση σε όλες τις επιλογές του», σχ. βιβλίο σελ. 66. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, βάσει του δευτέρου κειμένου, ως αρχηγός του κόμματος ήταν ενάντια στην παροχή συντάγματος, θεωρώντας τον ελληνικό λαό πολιτικά ανώριμο. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της 11χρονης παρουσίας του ρωσικού κόμματος στην Ελλάδα, όπως τονίζεται στο κείμενο Α, υποστήριξε την απολυταρχία αλλά και την ψήφιση συντάγματος, ανάλογα με την εύνοια που είχε από τον βασιλιά. Επομένως, η πολιτική θέση του δεν ήταν ξεκάθαρη και συγκεκριμένη «οι οπαδοί πίστευαν ότι κάποιοι ικανοί πολιτικοί... συνταγμάτων» σελ. 67 σχ. βιβλίου. Οι Έλληνες,

επιπλέον, σύμφωνα με το κείμενο Γ είχαν την πεποίθηση ότι η Ρωσία θα τους απελευθέρωνε, στηριζόμενοι σε κοινά ιστορικά γεγονότα που αποδείκνυαν την εύνοια της Ρωσίας στην Ελλάδα. Τέτοια γεγονότα ήταν η εκστρατεία του Ορλόφ στο Αιγαίο κατά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο, η συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή (1774), με την οποία παρεχόταν ρωσική προστασία στους Έλληνες εμπόρους και ευκαιρίες εμπορικής δράσης στη Μαύρη Θάλασσα, γεγονός που ευνόησε τη δημιουργία ενός ναυτικού εμπορικού κέντρου στη Μεσόγειο, τις Σπέτσες. Τα γεγονότα αυτά αύξησαν την εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς το ρωσικό κόμμα, τη δημιουργία ελληνικής παροικίας στην Οδησό και προώθησαν την πολιτική του ιδεολογία στην Ελλάδα. Επιπλέον, βάσει ιστορικών γνώσεων « το θεμέλιο ... Ελλήνων» σχ. βιβλίο σελ. 66 και «Το ιδιαίτερο πρόβλημα ... αντιπολίτευση» σχ. βιβλίο σελ. 67 – 68. Πιο συγκεκριμένα, στο κείμενο Β παρατίθεται ένα απόσπασμα από την εφημερίδα «Αιών», που παρουσίαζε το ρωσικό κόμμα ως εθνικό, λόγω της κοινής θρησκευτικής πίστης και της προσπάθειας προστασίας του ορθόδοξου δόγματος και του ελληνικού έθνους. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με το αυτοκέφαλο της ελληνικής εκκλησίας, με περισσότερες εξουσίες γι' αυτήν και ορθόδοξη μοναρχία. Εξάλλου, όλοι οι οπαδοί απαιτούσαν την ίδρυση ενός ισχυρού κράτους, το οποίο σε συνεργασία με τη Ρωσία και το οικουμενικό πατριαρχείο θα φρόντιζε για την καθαρότητα της πίστης και θα αναγνώριζε στην εκκλησία κυρίαρχη θέση.

β. Βάσει ιστορικών γνώσεων « Με το κόμμα αυτό ... απολύθηκαν», σχ. βιβλίο σελ. 66 - 67. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από το κείμενο Δ, όπου οι λαϊκές τάξεις τόσο των κοσμικών, όσο και των κληρικών υποστήριζαν το ρωσικό κόμμα λόγω της βασικής τους θέσης για την Ορθοδοξία. Η θέση τους αυτή παρακινούνταν από τον κίνδυνο της Ορθοδοξίας λόγω της διάλυσης των μοναστηριών και της πολεμικής του κατώτερου κλήρου με την κυβέρνηση. Όλα αυτά εξηγούν τη μεγάλη λαϊκή απήχηση του ρωσικού κόμματος παρά τις δοκιμασίες που είχε υποστεί.

ΟΡΟΣΗΜΟ